

[Justitsministeren]

igennem temmelig mange år – kan føle sig truet på livet, hvis de bliver i landet, hvis de har en anden religiøs eller politisk opfattelse end den, de styrende har. Men det er altså først nu, vi fra dette land ser et større antal flygtninge. Det kunne tyde på, at en del regner med, at den lovgivning, vi har her, gør det mere enkelt for dem at komme hertil, end lovgivningen gør i visse andre lande.

Jeg skal slutte med en enkelt bemærkning til socialdemokratiet. Jeg bemærkede selvfølgelig, at hr. Torben Lund som ordfører for partiet afviste i dag at drøfte en ændring af loven. Det var en meget klar udtalelse, og jeg har ingen ret til at bebrejde hr. Torben Lund, at han fremsætter en så klar udtalelse vedrørende lovændringsmulighederne eller mangel herpå.

Jeg har så meget kendskab til, hvordan stillingen er i dette hus til indgåede forlig, at jeg da udmærket ved, at når man indgår et forlig med et parti, så er man nok berettiget til at sige, som jeg har gjort med min redegørelse, at der er de og de virkninger af det, men hvis man fastholder en forligsaftale, så ved vi alle sammen, at operationsmulighederne er meget små. Jeg har forstået på hr. Torben Lund, at han og hans parti i dag ikke åbner nogen mulighed for at ændre den nuværende situation.

Andre ordførere har sagt – meget klart – at de ønsker, at det bliver drøftet i retsudvalget, om der er behov for ændringer af den ene eller den anden art. Jeg kan give tilsagn om, at de spørgsmål, man vil stille i den forbindelse, vil jeg selvfølgelig prøve at besvare bedst muligt, men jeg har bemærket den fastlåsning, der er i sagen, at tilfredsheden med lovgivningen og med, at et stort antal flygtninge på det grundlag kan komme hertil, er så betydelig her i folketinget, at en væsentlig udsigt til ændring af loven er der ikke.

Jeg har med min redegørelse lagt op til en drøftelse. Den har jeg fået. Jeg har fået klare svar, og selv om jeg måske ikke i alle henseender forstår indholdet af disse svar, takker jeg i hvert fald for, at svarene har været klare.

(Kort bemærkning).

Alice Faber (SF):

Jeg bliver ilde berørt, når ministeren sammenligner min opfattelse af de iranske flygt-

ninge med hr. Dohrmanns opfattelse. Jeg vil meget gerne pointere, at jeg ikke altid er enig i ministerens konklusioner. Jeg kan ikke rigtig forstå, hvordan ministeren kan konkludere hele vejen igennem, som ministeren har gjort i dag.

Det, som jeg i hvert fald sagde, var, at for os er det utrolig vigtigt, at opfattelsen af flygtningebegrebet bliver fastholdt, som det er nu. Jeg er stadig væk ikke, heller ikke efter at ministeren har været oppe at redegøre for, hvordan den hurtigere sagsbehandling i direktoratet foregår, helt overbevist om, at der ikke er behov for, at man kigger endnu mere på nogle af de sager, der kommer, netop for at bevare det flygtningebegreb, vi har.

Jeg spurgte justitsministeren, om der ikke var mulighed for, at han – eller hvis justitsministeren ikke kan, så udenrigsministeren – kunne give en redegørelse for, hvad det er, der ligger bag ved det store antal flygtninge, vi får fra Iran. Det er jo en helt speciel situation, der har gjort, at vi får så mange iranske flygtninge. En tilfældig flygtnings udtalelse til fjernsynet om, at han er kommet, fordi udlændingeloven i Danmark er ændret, synes jeg er for spinkelt et grundlag at vurdere hele situationen på. Det vil jeg igen spørge om.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Ministeren gav til slut udtryk for, at han naturligvis ønskede at respektere de traditioner, vi har for indgåede forlig her i tinget. Når det er tilfældet, kan vi godt være lidt overraskede over, at man tilsyneladende fra ministerens side og fra ministerens regeringspartiers side lægger op til en debat om forliget på denne måde, hvor man, synes jeg, meget bagklogt siger: hvad sagde vi? Vi var meget klogere, end I var. Vi advarede. Nu kan i se resultatet af det, der skete – det ministeren var enig i og indgik forlig om.

Jeg mener ikke, at det er normal parlamentarisk praksis, at man, når man ønsker en ændring af et forlig, går ud og siger, at de andre forstod ikke noget som helst af det hele. De var ikke klar over, at man gik ind på noget, der var fuldstændig uoverskueligt, således som der står i redegørelsen. Det er en konfrontationstone, og derfor kan ministeren ikke være overrasket over, at ordførere sva-